

Da jeg var lykkeeligst i verden

TEKST
Rose Lagercrantz

BILDER
Eva Eriksson

OVERSATT AV
Anne Horn

Omnipax, Oslo 2016

INNHOLD

Kapittel 1 11

Kapittel 3 27

Kapittel 4 37

Kapittel 5 49

Kapittel 6 57

Kapittel 7 65

Kapittel 8 71

Kapittel 9 83

Kapittel 10 95

Kapittel 11 99

Kapittel 12 109

Kapittel 1

Det er Dannis siste dag i første klasse.

Danni, det er jo hun som er så lykkelig at hun kunne skrive en hel bok om det!

Og det er akkurat det hun har gjort. Men den er dessverre ikke helt ferdig ennå.

Det spørs jo om den blir helt ferdig noen gang.

Nå ligger den i sekken sammen med alt det andre som hun skal ha med hjem fra skolen før sommerferien.

Det eneste hun ikke har pakket ned, er bildet av sin aller beste venn i verden, Ella Frida.

Hun som har flyttet til Norrköping.

Hele våren har Danni hatt det bildet under pulten sin. Hun har sett på det så mange ganger at man skulle trodd det var kikket helt i stykker.

Men heldigvis går det jo ikke an å kikke i stykker et fotografi.

Hver gang Danni ser på bildet, smiler Ella Frida til henne på nytt.

Denne gangen også.

Og Danni smiler tilbake. Så putter hun fotoet i skolesekken.

Nå er hun ferdig med dette skoleåret.

I morgen er det avslutning. Da skal alle ha fine klær, og de skal synge. Danni skal ha på seg en ny kjole som mormor har kjøpt til henne.

I butikken var det to kjoler som Danni likte:
en lyseblå og en rosa med stripel.

Hun visste ikke hvilken hun skulle velge.

Til slutt måtte hun elle.

Ole dole doff ...

Kinkliane koff

Koffliane, birkebane

Ole, dole ...

... doff!

Det ble den blå!

Og så fikk hun nye sandaler, med roser foran på
tuppen.

